

Sygn. akt III U 926/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2021r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 lutego 2021r. w Suwałkach

sprawy **M. G.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o ustalenie wysokości kapitału początkowego

w związku z odwołaniem M. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 9 października 2020 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i do ustalenia wysokości kapitału początkowego M. G. uwzględnia okres od 20 stycznia 1993r. do 31 sierpnia 1993r. z tytułu zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...)w R..

UZASADNIENIE

Decyzją z 9.10.2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., powołując się na przepisy ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz.U. z 2020 r. poz. 53.), ponownie ustalił M. G. wartość kapitału początkowego na dzień 1.01.1999 r., w kwocie 64 595,63 zł.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił okresu zatrudnienia od 20.01.1993 r. do 31.08.1993 r. w Przedsiębiorstwie (...)w R. z powodu braku pieczętki imiennej osoby wystawiającej świadectwo pracy.

W odwołaniu od tej decyzji M. G. domagała się jej zmiany i uwzględnienia przy obliczaniu kapitału początkowego spornego okresu zatrudnienia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

M. G. (ur. (...)) wystąpiła z wnioskiem o ponowne ustalenie wartości kapitału początkowego, wnosząc o uwzględnienie okresu zatrudnienia od 20.01.1993 r. do 31.08.1993 r. w Przedsiębiorstwie (...) w R., na podstawie świadectwa pracy wystawionego przez pracodawcę 3.09.1993 r.

Zakwestionowane przez organ rentowy świadectwo pracy wskazuje, że M. G. zatrudniona była w Przedsiębiorstwie (...) w R. od 20.01.1993 r. do 31.08.1993 r., w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku sprzedawcy, otrzymując wynagrodzenie (...) miesięcznie i premię uznaniową. Umowa zawarta była na czas określony i stosunek pracy wygasł po upływie umówionego okresu. Świadectwo zawiera pieczęć nagłówkową Przedsiębiorstwa (...) w R. zarówno na jego wstępie, jak i w miejscu na podpis i pieczęć kierownika zakładu pracy, bądź upoważnionego pracownika. Zostało ono podpisane czytelnie nazwiskiem (...) (k.17 akt rentowych).

M. G. przesłuchana w charakterze strony wyjaśniła, że jej pracodawcą był G. S., prowadzący małą hurtownię spożywczą pod nazwą Przedsiębiorstwo (...) w R.. Była to mała firma rodzinna, a wnioskodawczyni zatrudniła się tam z rekomendacji obsługującej firmę księgową, która była jej ciotką. Wykonywała pracę sprzedawcy, przyjmowała i wydawała towary. Ponieważ praca była dla niej zbyt ciężka, nie przedłużała zawartej umowy.

Według twierdzeń wnioskodawczyni, firma nie działała długo, a ona aktualnie nie ma kontaktu z jej właścicielem, ani z żadną z zatrudnionych tam osób. Poza przedłożonym świadectwem pracy, nie dysponuje innymi dokumentami potwierdzającymi to zatrudnienie. Przed podjęciem tego zatrudnienia, jak i po wygaśnięciu umowy o pracę była osobą bezrobotną, zarejestrowaną w Urzędzie Pracy (informacja k.19 akt rentowych).

Sąd zważył, co następuje:

Jak stanowi art. 173 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz.U. z 2020 r. poz.53), kapitał początkowy jest obliczany dla każdego ubezpieczonego urodzonego po 31.12.1948 r. a przed 01.01.1999 r., opłacającego składkę na ubezpieczenia społeczne lub za którego składkę tę opłacał płatnik składek. Stanowi on rodzaj rozliczenia z systemem ubezpieczeń społecznych obowiązującym przed 1999 r.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 01.01.1999 r. Stosownie do art. 15 ust. 1 ustawy emerytalnej, podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176. Do podstawy wymiaru świadczenia przyjmuje się zatem składniki wynagrodzenia (przychód, dochód), które w rozumieniu przepisów o podstawie wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne, obowiązujących we wskazanym przez wnioskodawcę okresie, podlegały składce na ubezpieczenia społeczne. Nie uwzględnia się natomiast składników wynagrodzenia wyłączonych z tego obowiązku.

W odniesieniu do okoliczności spornych w niniejszej sprawie (braków formalnych świadectwa pracy), nie ma podstaw do uznania, aby przepisy regulujące postępowanie o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym miały zastosowanie w postępowaniu sądowym, które regulowane jest przepisami kodeksu postępowania cywilnego. Ewentualne ograniczenia dowodowe mogą wynikać jedynie z tych przepisów. Przepisy regulujące postępowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych (art. 477 i nast. k.p.c.) nie zawierają zaś dodatkowych ograniczeń w stosunku do przepisów ogólnych regulujących postępowanie dowodowe (art. 235-309 k.p.c.). Przeciwnie, stosownie do treści art. 473 k.p.c. w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych nie stosuje się przepisów ograniczających dopuszczalność dowodu z zeznań świadków i przesłuchania stron. W postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokości mogą być zatem udowodnione wszelkimi środkami dowodowymi przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego.

Ograniczenia dowodowe zawarte w § 22 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. Nr 237, poz. 1412) dotyczą wyłącznie postępowania przed tymi organami (vide: wyrok Sądu Najwyższego z 02 lutego 1996 r., II URN 3/95, OSNP 1996/16/239). Zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z 9 stycznia 1998 r., II UKN 440/97 (OSNP 1998/22/667) zaliczenie nieudokumentowanych okresów składkowych do uprawnień oraz wzrostu świadczeń emerytalno-rentowych wymaga dowodów niebudzących wątpliwości, spójnych i precyzyjnych. Postępowanie dowodowe pozwoliło na uwzględnienie do obliczenia wartości kapitału początkowego M. G. zatrudnienia od 20.01.1993 r. do 31.08.1993 r. w Przedsiębiorstwie (...)w R., wynikającego ze świadectwa pracy. Brak pieczętki imiennej osoby wystawiającej świadectwo pracy nie może, w świetle wiarygodnych zeznań wnioskodawczyni oraz czytelnego podpisu pracodawcy, przesądzać o odmowie zaliczenia tego okresu do obliczenia kapitału początkowego.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji wyroku.

Sędzia Danuta Poniatowska